

Universitätsbibliothek Paderborn

Ōrigenus Tōn Eis Tas Theias Graphas Exēgētikōn Apanta Ta Ellēnisti Heuriskomena

Cui idem præfixit Origeniana, Tripartitum opus, quo Origenis narratur vita,
doctrina excutitur, scripta recensentur

Origenes

Rothomagi, 1668

II. & de ratione ac loco iudicij postremi.

urn:nbn:de:hbz:466:1-25059

late differimus, cum de Angelis & de Sideribus ageremus. Quinam præterea in iudicium A fistendi sint, ignorari declarat: *Vtrum autem omnes gentes, inquit Tract. 34. in Matth. ab omnibus quæ in omnibus generationibus fuerint, aut ille tantum qui in consummatione facient derelicti, aut ille tantum qui crediderant in Deum per Christum; & ipse utrum omnes, an non omnes, non satis est manifestum.* De eodem etiam ambigit Tract. 30. in idem Evangelium. At in veram tamen & orthodoxam sententiam videtur concedere libr. 2. in Epist. ad Rom. (si quæ Rufini interpretationi fides habenda est) omnemque omnino homines in supremo illo *sæc^olo* ju dicandis agnoscere. Requiritur *fane*, inquit, à quibusdam, cuius dies hic de quo superioris bibliothecas Propheticas mevinus, in fine mundi statutus sit, ut omnes qui ab initio facili usque ad finem ipsius defuncti sunt, ad hunc ultimum diem iudicandi referuntur.

II. Item tractandum est utrum in loco futuro est Salvatoris adventus in gloriam, an alteram expositionem debemus exquirere. Quis enim erit locus ille, ut capiat in uno aspectu, & omnes Angelos venientes cum Christo, & omnes gentes illuc congregatas? Et de sede gloriae ejus quid est dicendum? Putas corporale aliquod subcellium erit, an etiam hoc opus habet interpretatione subtiliore? Hac scribit Origenes Tractat. 34. in Matth. de loco & modo iudicij postremi ambigens: ac respondet postmodum tum adventurum Christum, cum universis hominibus se cognoscendum dabit, ante oculos mentis eorum iam non fidei aut diligentie aliquis inquisitione repertus, sed ipsius divinitatis sua manifestatio prelatus; & cum peccata sua ac virtutes uniusquisque manifesto intuitu perlustrabit; atque eo pacto eventurum illud: *Congregabuntur ante eum omnes gentes.* Nec certum aliquem ultimæ huic disceptationi locum addicit, sed *ubique*, inquit, *futurus est Christus, & ipse in confecta omnium crisi ubique, & omnes ubique erant in confecta ipsius;* & C constituentur ante sedem gloria eius, hoc est ante regnum eius, & potestatem dominationis ipsius: & paulo post: *Sic erant ante eum, ut non localiter audiremus omnes gentes fieri ante eum.* Similia ja ciantur libr. 9. in Epist. ad Rom. cap. 14. ubi à sacris Scriptoribus usurpata dicitur iudiciorum humanorum forma, quo iudicium illud extremum Christi dilucidius explicaretur. Declarari videmus, inquit, ex omnibus certissime futurum esse iudicium Dei, cuius species ut notior hominibus fieret, indicandi forma ex iis que inter homines geruntur, assunta est: atque ita metaphorice vult intelligi excusum illud Christi tribunal, & reliquum tremendi illius diei apparatus, illudque duntaxat tenendum, iudicem omnium Christum natura & maiestate exteris eminentibus introspicere corda, & conscientiam singulorum, manifestare occulta, & obiecta revelare, ut & bonis actibus laudem tribuat, & malisnam, quam merentur, accipiant. Nempe allegoriis suis sincerum D Augst tit. illud dogma corripuit, *Quod in confessione ac professione tenet omnis Ecclesia Dei veri.* (ait Augustinus) *Christum de caelo esse venturum ad vivos & mortuos indicando;* non modo per vim & maiestatem suam omnia completem, mentesque omnium confluentem, & in actorum suorum memoriam retorquentem; sed corpore praesentem, & homines universos in unum adducentem, & suprema ac decretoria sententia res hominum componentem. At hic quoque meminerimus, nondum certis finibus Ecclesiam has quæstiones tunc temporis sepulisse.

QVÆSTIO VNDECIMA.

DE POENIS ET PRÆMIIS.

I. Origenis opinio ex ipsis principijs summatis deducitur. II. Eadem deinde fusius ipsius verbis declaratur. Ac primum de pœnis. Omnes homines igne examinandos fore sensit: III. deinde in varia loca pro meritis dimittendos; IV. ac torquendos. V. Quales pœnas futuras arbitratus sit; quid ignem eternum. VI. Ecquas præter ignem pœnas mortuus infligendas decreverit. VII. Ex his variae adversus eum criminationes. VIII. Sed si ta men ei non defunt ad stipulatores, suaque defensio. IX. De premis agitur, & in quo postquam Sanctorum beatitudinem voluerit Origenes, explicatur. X. Recensentur varij gradus per quos ad eam perueniri sensit. XI. De loco, quo animas Sanctorum conquecere docuit, disputatur: nempe de caelo novo, & terra nova; XII. ac de Paracliso. XIII. Unde hec transfluerit, exquiritur. XIV. Hinc in Patrum multorum reprehensiones incurrit. XV. Sed aliqua tamen in eius excusationem afferri possunt. XVI. Vtrum & quomodo pœnis Dam natorum finem impositum iri, & omnia unum in Deo per doxaturacionem futura ratus sit. XVII. Non alias pœnas quam purgatorias admisit. XVIII. Quid sit juxta Origenem,